

vate Anstalter, og saa kan der jo foreløbig gives Tilskud til dem, maaske større end hidtil, saa vi kunne erfare, hvilke Følger det vil have for Samfundet, at man gaar den Vej.

Det er den Optattelse, som det Mindretal, hvortil jeg hørte, har, og jeg synes, der har været nogen Anledning til at fremsætte den, saa meget mere som den Beretning, vi fik, ikke indeholder mere, end hvad Udvalgets Flertal ansaa for rigtigt. Jeg haaber under alle Omstændigheder, at de Bestemmelser, hvorved den personlige Frihed i den Grad kommer i Spændetrøje som efter dette Forslag, maa blive modificerede. Saa vidt jeg husker, var der Forslag fremme, hvorefter det stod til vedkommende, som blev idømt Straf, om han selv ønskede at faa den konverteret, saaledes at han kom ind paa en Helbredelsesanstalt. Denne Tanke gaar i en lignende Retning som min, og maaske den kan praktiseres. Jeg skal naturligvis anbefale Sagen til den mest velvillige Behandling, men har dog fundet det rigtigt at fremsætte disse mine Tanker.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lange: Det gør mig ondt, at det ærede Medlem fra Møen (Emil Petersen) har misforstaaet mig i den Grad, han har, siden han udtalte, at vi var uenige i Opfattelsen af denne Lov, thi vi staa jo ganske enige. Jeg udtalte, at for mig staa Loven som en Art Straffelov, medens jeg mente, at dette Forhold burde ordnes derhen, at man mere fik en Rednings- og Humanitetslov. Paa den anden Side skal jeg ikke nægte, at jeg i visse Retninger maa mene, at der skal Straf til. Specielt maa man komme væk fra den Anskuelse, at Drukkenskab ved Forbrydelser og Overgreb, som finde Sted i Drukkenskab, skal være en formildende Omstændighed. Efter det ærede Medlems Udtalelser staa vi altsaa som fuldt ud enige, men ikke, som han mente, fuldt ud uenige.

Justitsministeren (Svend Hagsbro): De Bemærkninger, der ere faldne om det foreliggende Lovforslag, give mig ikke Anledning til at komme vidtløftigt ind derpaa. Dels undergik jo Lovforslaget allerede i Fjor en første almindelig Behandling, dels vide jo ærede Medlemmer, at dette Forslag ikke i egentlig Forstand er Regeringens Barn. Det er jo fremkommet

fra den nedsatte og gennem 4 Aar, tror jeg det var, fungerende Ædruelighedskommission; det er dens Arbejde, Regeringen har lagt paa Tingets Bord. Jeg skal derfor ogsaa med Hensyn til de Indvendinger, der fra forskellig Side ere fremkomne mod Forslaget, i det væsentlige nøjes med at henvise dels til Forhandlingerne i Fjor, dels til de Modbemærkninger, der allerede under Forhandlingen i Dag ere fremkomne fra andre Sider:

I øvrigt kan jeg med Hensyn til det Spørgsmaal i sin Almindelighed, som navnlig det ærede Medlem fra Bornholm (Ingvard Jensen) fremdrog: hvordan man skal tage paa Drukkenskab eller Forbrydelser, begaaede i Drukkenskab, sige, at jeg i den Henseende er enig med det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, det er rigtigt, at Drukkenskab som saadan straffes, naar den giver sig Udslag paa en for andre Mennesker farlig Maade. Det er det Princip, Lovforslaget hviler paa, og det mener jeg er rigtigt.

Naar det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) gjorde gældende, at man derved kom ind paa at gøre Klasseforskel, idet de velhavende havde Raad og Lejlighed til at holde deres Beruselse indenfor 4 Vægge og derved undgaa Straf efter denne Lov, medens den fattige maatte trække sin Bjørn omkring paa Gaderne og derved vilde falde ind under Lovens Straffebestemmelser, er det en fuldstændig Misforstaaelse af Forslaget. Thi dette rammer ikke blot den, som i „beruset Tilstand forstyrrer Færdsel, Ro eller Orden paa offentlig Gade, Vej eller Plads“ o. s. v., men den rammer ogsaa „den, som i beruset Tilstand ved Trusler eller Vold forulemper sine Omgivelser eller volder Fare for sig selv, Husfæller eller andre“. Og dette sidste kommer jo ogsaa til Anvendelse paa den, der sidder indenfor 4 Vægge med sin Rus, men som ikke kan holde Styr paa den, men overfalder Kone og Børn, hvilket jo er det allerhyppigste, der sker, naar nogen overhovedet generer sine Medmennesker i beruset Tilstand. Altsaa, det er ingenlunde saaledes, at den, der holder sig indenfor 4 Vægge med sin Rus, er straffri. For Resten ved jeg slet ikke, hvorfor den fattige skulde være mere henvist til at beruse sig paa offentlige Steder eller Gader end indenfor 4 Vægge. Det sidste kan han lige saa godt gøre som den velhavende, og oven i Købet meget billigere, saa sandt som det er billigere at købe Brændevin i et Udsalg og drikke den hjemme end sidde paa en Be-